

Отже, позитивні зміни у системі правосуддя обов'язково відбудуться, і станеться це найближчим часом. І наша держава отримає дуже дієву систему, а громадяни повірять у її справедливість і нарешті почнуть повністю довіряти судам і поважати суддів, прокурорів, адвокатів.

Аліна Борисівна Сінельник – студентка I курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Вікторія Олегівна Панкратова** – доцент кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

ЩОДО ОСОБЛИВОСТЕЙ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

У процесі реформування правоохоронної системи України державою були сформульовані засади нової сервісної політики Міністерства внутрішніх справ України (далі – МВС України), що знайшли своє відображення в стратегічних документах 2014 р. та 2017 р. Рушійною силою реформи стали нові підходи до комплектування підрозділів Національної поліції, визначені Стратегією реформування органів внутрішніх справ.

Позитивні наслідки реформування МВС знайшли своє втілення в новому Законі «Про Національну поліцію», який змінює підхід до інституту поліції в цілому, підвищуючи рівень суспільної довіри до неї, взаємодії з громадськістю та перехід на надання так званих «сервісних» поліцейських послуг.

Національна поліція України – центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічного порядку та громадської безпеки. Діяльність Національної поліції спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ згідно із законом.

Поліція призначена для захисту життя, здоров'я, прав і свобод громадян України, іноземних громадян, осіб без громадянства; для протидії злочинності, охорони громадського порядку, власності та для забезпечення громадської безпеки. У межах своєї компетенції керівництво діяльністю поліції здійснюють Президент України безпосередньо або через Міністра внутрішніх справ, керівники територіальних органів Міністерства внутрішніх справ і керівники підрозділів поліції.

Завданнями Національної поліції є надання поліцейських послуг у сферах:

- забезпечення громадської безпеки та публічного порядку;
- охорони та захисту прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави;
- протидії злочинності;
- надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги.

У своїй діяльності Національна поліція керується Конституцією України, міжнародними договорами України, Законом України «Про Національну поліцію» та іншими законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, а також виданими відповідно до них актами Міністерства внутрішніх справ України, іншими нормативно-правовими актами.

Національна поліція як центральний орган виконавчої влади утворена Постановою Кабінету Міністрів України від 2 вересня 2015 р. № 641.

15 березня 2018 року Верховна Рада України прийняла Закон № 4670 «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України», який підтримав 251 народний депутат. Дисциплінарний статут Національної поліції України визначає сутність службової дисципліни в Національній поліції, повноваження поліцейських та їх керівників з її дотримання, види заохочень і дисциплінарних стягнень, а також порядок їх застосування та оскарження.

Систему Національної поліції складають центральний орган управління Національною поліцією та територіальні органи Національної поліції. До складу апарату центрального органу управління Національної поліції входять організаційно поєднані між собою структурні підрозділи, що забезпечують діяльність керівника Національної поліції, а також виконання покладених на Національну поліцію завдань.

Органи Національної поліції України здійснюють адміністративну, профілактичну, оперативно-розшукову, виконавчу й охоронну функції. Адміністративна функція посідає перше місце, тому що є найбільш значною й великою за обсягом, до її реалізації залучена більшість працівників органів поліції. Вона здійснюється за допомогою адміністративно-правових засобів й спрямована, перш за все, на охорону громадського порядку, забезпечення громадської безпеки.

Особливе значення має надаватись профілактичній діяльності, яка полягає у створенні максимально сприятливих умов щодо підтримки та забезпечення гарантій правомірної поведінки громадян, виявлення причин, умов вчинення правопорушень та їх нейтралізації. Ця складова,

насамперед, залежить від ефективності системи професійної підготовки. Від професійної підготовленості працівників поліції залежить правильне вирішення та ефективне виконання поставлених перед ними задач.

Отже, роль Національної поліції України у суспільному житті держави реалізується насамперед через адміністративну діяльність. Від її ефективності суттєво залежить стан правопорядку в цілому, охорона громадського порядку, боротьба зі злочинністю, захист прав і законних інтересів громадян.

Софія Володимирівна Талда – студентка II курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Наталія Ігорівна Дуравкіна** – доцент кафедри юридичних дисциплін Сумської філії ХНУВС, кандидат юридичних наук

СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ ТА НАТО: РОЗВИТОК ВЗАЄМОВІДНОСИН

На сьогоднішній день питання про взаємодію України та НАТО є досить актуальним та цікавим. Для відома, НАТО – Організація Північноатлантичного договору, а також Північноатлантичний альянс. НАТО є міжнародною організацією, а також міжурядовою, військово-політичним союзом. В складі організації перебувають 29 держави Північної Америки та Європи.

Метою перебування в складі НАТО є першочергово досягнення мети Північноатлантичного договору. Даний договір був підписаний 4 квітня 1949 року у Вашингтоні. Саме з цієї почалась діяльність Північноатлантичного альянсу, який існує та функціонує й донині.

У статутних документах альянсу зазначається, що головною роллю НАТО є забезпечення свободи та безпеки її членів. Ця мета повинна досягатися з використанням політичних та військових засобів.

НАТО у своїй діяльності дотримується спільних для усіх членів Альянсу цінностей демократії, індивідуальної свободи, а також верховенства права і мирного розв'язання суперечок. Організація підтримує зазначені цінності в усьому євроатлантичному регіоні.

Основним принципом, яким керується Альянс є спільність поглядів між північноамериканськими та європейськими членами НАТО, що поділяють однакові цінності та інтереси, права суспільства, а також вони віддані справі збереження демократичних принципів, що робить нероздільною безпеку Європи і Північної Америки.

Північноатлантичний альянс стоїть на захисті своїх країн-членів від загрози агресії або іншого способу втручання у внутрішні справи країни. Головним військово-політичним принципом організації є